

"Cañellas és l'amo, no el propietari"

Eberhard Grosske, coordinador general d'Esquerra Unida a Balears, la formació que es va presentar com a acusació particular en el cas del Túnel de Sóller, analitza les conseqüències de la corrupció a les Illes, després de l'acusació formal contra Cañellas.

Per què creu que no es produeix la dimissió de Cañellas?

—Per diverses raons. Una, perquè ha estat utilitzant la condició d'aforat com a recurs judicial. Segona, perquè mantenia l'esperança, supòs, que no passàs res. En tercer lloc, també perquè el sector canyellista del PP, que és majoritari, sap que si Cañellas s'allunya de la política perdrà el seu poder i, per tant, amb aquest interès de tribu que els caracteritza, empenyen Cañellas a no dimitir.

—Per què vostès decideixen presentar-se com a acusació particular el 1994, quan el seguit d'acusacions polítiques de corrupció contra Cañellas es remunten a 1984?

—És cert que n'hi havia hagut molts més casos, però el 1994, quan esclata el cas Brokerval, es fa palès que s'havia creat una vertadera xarxa de corrupció. No era només un fet corrupte, puntual, com d'altres que s'havien produït, sinó que corresponia a la creació d'una infraestructura: tota una xarxa d'interessos econòmics en connivència amb el poder polític. Llavors se'ns encèn el llum d'alarma i pensam que es fa necessari intervenir. En aquell moment nosaltres estàvem fora del Parlament i, per tant, teníem una incidència ben migrada. En el moment en què es relaciona l'afet Brokerval i el del túnel, ens decidírem a intervenir judicialment.

—Com valora l'actuació d'EU en tota la crisi del PP Balear?

—Crec que ha estat una intervenció decisiva, i n'estic ben satisfet.

—El fet que sigui la fiscalia anticorrupció, des de Madrid, la que faci l'acusació contra Cañellas significa alguna cosa?

—(s'ho pensa durant prop d'un minut) No, no ho crec... No crec que Madrid hagi vingut aquí a salvar

el tema de la corrupció. No ho crec sincerament... Però si parlem en termes generals, un dels mals de la justícia d'aquest país —i no solament a Balears— és que quan es tracta de casos relacionats amb polítics o amb centres de poder, sí que crec que a vegades, a vegades, es mediatitza l'acció de la justícia. I això és molt penós i contribueix a desacreditar la justícia, tal i com reflecteixen les enquestes. Crec que s'han donat casos, a l'estat espanyol, que demostren que ha existit aquesta mediatització i que fan pensar a molta gent que en alguns casos hi ha hagut un doble sedaç.

—Mallorca és una comunitat petita. És possible pensar que aquí es produeixi o es pugui produir un doble sedaç?

—Si nosaltres pensàssim que un jutge ha tingut un comportament irregular, denunciariem el jutge. Ara a vegades sí que pots tenir la sensació que dins el marge de joc legal... pots sospitar que en determinats casos no s'ha tingut el mateix criteri que en d'altres.

—Vostè és l'únic polític que ha denunciat en el Parlament, amb noms i cognoms una suposada operació contra l'ex-president Soler per afavorir determinats sectors econòmics que estarien donant suport al que en diem canyellisme.

—És molt curiós. De fet és la primera vegada que un periodista m'ho comenta. En tretze anys de

parlamentarisme a Balears no s'havien citat mai bankers, ni bancs, ni promotors... amb noms i cognoms. Aquí hi ha hagut entitats financeres que han tingut un paper actiu en casos de corrupció. És molt curiós, nosaltres n'hem parlat i els mitjans de comunicació no se n'han fet gaire ressó. Un arribar a pensar que la influència de determinats poders fàctics arriba als mitjans de comunicació.

"Hi ha hagut una simbiosi perfecta entre Cañellas i determinats sectors hotelers, persones d'entitats financeres i persones lligades al món de la construcció. Nuclis de poder que prenen decisions estratègiques."

—Vostè va esmentar una mena de conspiració...

—Cañellas és l'“amo de sa possessió”, però l'amo mai no és el propietari. Crec que Cañellas sempre ho ha tengut clar, sempre a estat al servei de gent molt poderosa d'aquesta comunitat. Hi ha hagut una simbiosi perfecta entre Cañellas i determinats sectors hotelers, persones d'entitats financeres i persones lligades al món de la construcció. Nuclis de poder que prenen decisions estratègiques, entre les quals per exemple, podria comptar-se la de carregar-se Soler.

—Creu que ara aquest suposat grup de pressió pot haver decidit prescindir de Cañellas?

—No. En primera instància a Cañellas se'l carrega Aznar. Però aquí ningú no ha pres la decisió, encara. Però jo crec que Joan Verger [president del PP balear i tradicionalment enfrontat a Cañellas] es prepara per donar la batalla. Aquesta serà la mare de totes les batalles del PP. Verger s'ha de llevar de damunt Cañellas abans del 99. El moment propici és ara, quan caigui el primer processament. O se'l lleva de sobre ara o mai.

—Tot plegat el panorama que pinta és desolador, com si a Balears hi hagués una gent que usurpa la representativitat política democràtica, fent que determinats polítics actuïn en funció dels seus interessos.

—Sí... però dissortadament això no és un patrimoni de les colònies ultramarines com aquesta. A tot l'estat

espanyol passa el mateix. Per exemple en el cas de la guerra bruta contra ETA, es veu que hi ha uns poders fàctics que estan per sobre de les alternances en el govern. Eduardo Serra com a ministre de Defensa és l'expressió personal d'aquests poders fàctics. És una figura incomprendible en termes estrictament polítics. És l'expressió de la pèrdua d'autonomia de la instància política respecte de determinats poders fàctics. Per què aquest ministre, si en el PP tothom el considera un autèntic marcià?

Tornant aquí: és cert tot el que es diu. Però aquest deteriorament democràtic no és exclusiu de Balears. És una de les malalties greus de la nostra democràcia.

—Amb un nivell de degradació tan greu, no hi ha raons per arribar a un pacte pre-electoral per redreçar la vida política?

—Només podria respondre a una circumstància molt excepcional. Seria fer un pacte democràtic de tots junts contra la corrupció. Jo crec que la situació, essent dolenta, no és tan dolenta com això perquè la situació es va desblocant. El PP haurà de passar la seva crisi interna i els implicats en corrupció hauran d'assumir les seves responsabilitat. No crec que arribem a 1999 en una situació en què la gent pugui comprendre que l'únic debat polític se centra en la corrupció. Seria un situació molt regressiva.

“Jo crec que Joan Verger es prepara per donar la batalla. Aquesta serà la mare de totes les batalles del PP. Verger s'ha de llevar de damunt Cañellas abans del 99. El moment propici és ara, quan caigui el primer processament.”

Miquel Payeras